

ВІСТНИК "О. Д. В. У."

МІСЯЧНИЙ БЮЛЕТЕНЬ

Організації Державного Відродження України
В АМЕРИЦІ.

Число 2. Рік 1932.

Місяць Листопад.

ВИХОДИТЬ В НЬЮ ЙОРКУ, Н. Й.

ЗПРИВОДУ СВЯТА 1-го ЛИСТОПАДУ.

Українське свято всенароднього, державницького характеру, - це лише ствердження прагнень українського народу, але не ствердження остаточної їх реалізації. Це початок тяжкого шляху, але не переможне закінчення. Це крик у майбутнє, імперативна вимога від прийдешніх поколінь. Це вказівка на силоміць перерваний дужими світу цього сіг української історії, силоміць перерваний похід українського народу до власної держави. У тій трагедії силоміць урваних прагнень українського народу, його розтоптаних мрій, народжується нестримна воля до остаточної їх реалізації, усупереч усім і всьому. "Контра стем сперо" - сказала Леся Українка, геніяльна донька великого народу в найтемнішу добу його історії. Це й відноситься до свята 1-го Листопаду.

Ось його історична рамка : 1918.р., коли під гук розпаду Австро-Угорської монархії, прокинулися до державного життя гноблені нею народи, черпаючи моральні сили з тих гасел правди і самовизначення народів, які були на прапорах переможців. Заходилися будувати свою власну хату й галицькі Українці. Так повстав 1-ий Листопад - день проголошення незалежності Західньо-Української Народньої Республіки. Проти цього збройно поставилася Польща, та Польща, що сама щойно ледви вискочила з потрійного ярма - російсько-австрійсько-німецького. І не знати ще, якби скінчилася боротьба двох одвічних суперників, ко-либ не збройна допомога полякам із західнього фронту /дивізії ген. Галлера/, дивізії, що були сформовані і вишколені у країні того са-мого Вільсона, що так красно балакав про самовизначення народів. Ду-жі світу цього у власних інтересах перейшли брутально до порядку ден-ного понад українськими домаганнями, давши 25-го червня 1919 року мандат Польщі на окупацію українських земель, у тому числі й ново-повсталі Західньо-Української Республіки.

Переможці потребували дугої Польщі. Дугої на Схід і Захід. Але чи та теперішня Польща дужа ?- Обдарована так щедро і так несподіва-но, вона й досі не може з тими дарунками дати собі раду. Кажуть, що історія мстить на неправду. Коли так, то чи не черевате несподіван-ками найблище майбутнє ?- "Щуд над Віслою" - відай чи зможе повто-ритися!! А тог час, що завжди виявляє хиби й злу волю неведелих архітектів будівель на живу нитку. І коли той час працює не на користь комуністичної Москви, то він працює не на користь націоналістичної Польщі. Бо коли там умиряє воєнничий комунізм,, штучно плеканий, то тут, в Польщі, навпаки - штучно роздмуханий польський націоналізм гіпертрофується й зникає в опозиційне - інтернаціональних настроях зубожілих і напівголодних мас, а до того тут ще зростає й ображений націоналізм не-польських народів, що мали нещастя опинитися під спіль-ним із поляками державним дахом; а з них зокрема націоналізм Україн-ців Західніх Земель України, підсилюваний побідним із Східньої Укра-їни. А вимагати чи чекати від тих Українців, при їхньому сучасному "статус" лояльності, не кажучи вже про відданість чи прихильність супроти того світу й його представників, що так жорстоко знищили най-дорощі українські ідеали, є принаймні не менше, як наївним.

ВЕЛИКИЙ ДЕНЬ ГРЯДЕ !!

Н.Н.

Д-р.Г.Г.Скегар,
Шікаго, Ілл.

ЯК ОДНА ДЕРЖАВА ВІДЗДОБУЛА СВОЇ ПРАВА.

Було одного разу одно дике племя, яке інші держави тримали в себе за невільників. Тяжко жилося цьому племеневі, бо інші народи торгували ним як робучою худобою. Аж знайшовся в одній великій державі великий еманципатор, котрий став в обороні поневоленого племені. Він так завзято обороняв права вільності цих дикунів, що аж заплатив за це своє життя. Але таки переконав свій край, що кожній людині належиться воля рухів, думки, розвитку і мови. Край цього великого еманципатора - так захопився цією високою ідеєю, що навіть дозволив цим дикунам осістися в його межах. Та цікава сталася річ: коли це племя було дике, тоді воно навіть не було свідоме свого "я", але почулося трохи вільним, тоді стало загрозою привітливому краю. Дійшло до цього, що народ, який прийняв цих дикунів, не був певний свого життя вночі. Дикуни почали мордувати та грабити своїх спасителів, а молоді дикуни почали напастувати дівчат та жінок. Добрі жителі краю не могли покарати дикунів, бо їм дано повні права /конституційні/ цієї держави і вони вже вибирали своїх судіїв, а ці судії не нарожували кари на дикунів. Дійшло до цього, що первісним жителям вже не було безпечно показатися в день на дорогу.

Але є на світі річ, так звана НЕНАПИСАНЕ ПРАВО, яке дає повне право оборони зазначеному народові. Зараз поміж мешканцями знайшовся відважний провідник, який скликав секретні наради з 12-ох осіб, а по нарадах відібрав від них присягу на біблію і хрест, що ніхто з присутніх не зрадить ні одним словом їх плянів. Коли хтось зрадить, тоді товариші його, вб'ють його. На другий тиждень вже прийшло на мітинг понад 200 людей, а по нарадах торжественно відібрано й від цих присягу. Засноване товариство названо "ОБОРОНЦІ ПРАВ ЛЮДИНИ". До місяця засновано філії цього товариства по всіх містах. Коли всьому було готове, товариство прийняло дві постанови: 1/ помочи своїм покривдженим братам і 2/ винищувати всіх ворогів на своїй землі. Щоби це перевести в життя, постановлено почати акцію таки зараз в перший вечір.

В однім місті зорганізовано до акції 50 молодих мужчин, а щоби акція була виконана скоро, на не дано кожному смільчакові коня, а щоби ніхто не знав, хто тими смільчаками є, кожному з них убрано в довге біле убрання, з білим каптуром, на яким було видно здалека хрест. Смільчаки стрібнули на конях в дільницю, де мешкали дикуни, а що вже мали готову лістку збройників, тому пішли до їх хат і по одному з них виводили та на першому ліпшому дереві вішали. Відтак при кожному трупові лишали карточку з написом: "така смерть чекає кожного, хто збиткується над безборонними людьми". По одному місяцеві часу безправства дикунів припинились, а жителі були раді, що відзискали свої давні права волі на своїй власній землі.

охххххх

Я оповів коротеньку - але правдиву - історію, байдуже, що не згадав ані імен краю, ані народу, ані дикунів, все-ж, хто має голув нехай думає. Чи не можнаби цю саму історію примінити до української справи? Подумайте!

://////////::

ПОВСТАННЯ І МАСОВІ АРЕШТИ НА РІДНИХ ЗЕМЛЯХ.

Весь світ глядить на криваві епізоди, які розгріваються на далекому Сході, між Японцями а Китаєм, в Південній Америці між Болівією а Парагваєм. З напруженням світова опінія слідить за заворушеннями мас у Східніх Індіях, та за безнастанним тягом революцій, які мають місце в різних республіках Південної Америки. Світові мирові чинники стараються о полагодження всього компромісовою дорогою. До Манджурії висилають спеціальну комісію "праведної" Ліги Націй, щоб

ця розслідила все на місці. Результати цих забігів по більшій частині дуже мізерні. Світова спінія далі добає в далекому Сході зарез світової війни, та туди скирує свою увагу.

І майже ніхто не бачить, що діється в країнах, положених не део на далекому Сході, але серед самих цивілізованих західних держав. А саме - на наших рідних землях, під польською окупацією, різнож ведеться завзята боротьба - майже отверта війна. З відмінних подекуди може причин, ніж на далекому Сході, в інших обставинах та іншими засобами, та все таки це війна. Недавнє повстання селян в Ліску, тепер повстання на Поліссі, а далі масові арешти Українців, наглі суди й страшні поліційні переслідування, а також по частині пасивний спротив населення, це все нічого іншого, як отверта війна населення з правительством.

Та ніхто про це не знає, ані не інтервеніє в цій справі. А Польща словечка не випустить поза границі, бо це б їй нанесло немалу шкоду. Та не то, що за границею мало хто що знає про тамтешні події, але само польське населення не може нічого довідатися з польської преси. Все переходить строгу цензуру, ніщо не сміє виявитися ані перед власним загальом, ані перед світом, бо це грозить Польщі катастрофою. Тодіб за границя переконалася, що не все в Польщі є в такому ладі, як це вона представляє, а власне населення, зокрема Українці, доповнилиб своє переконання, що організм теперішньої польської держави так слабке, що Польща хитається. І так, завдяки нечуваній цензурі, дійсне польське внутрішнє положення позостає закрите, все назовні виглядає "с п о к і й".

А в дійсності польське державне шатро лише прикриває страшне напруження, яке панує серед їх населення та вістить їй загладу. Внутрі у неї все кипить. І коли лише хто приглянеться всьому блище, то бачить, що не тільки далека Манджурія грозить світові війною, але саме Польща є одною великою порхавкою, наповненою заразками війни, яка, коли лише трісне, запалить війну в цілій Європі, а може й в цілім світі.

Зокрема українське населення на загарбаних Польщею українських землях, веде отверту війну проти польського правительства. Недавно вигасло повстання в ліському повіті, тепер далі триває повстання на Поліссі. Вже не вдається більше полякам застрашити нашого народу, загалакати його обіцянкою, ані теж звести підступом. Українське населення не може вже більше знести гноблення та крижд з боку ворожого правительства. Поки ще наш селянин мав подостатком найпримітивніших средств до життя, доти ще йому не дошкуляла польська неволя. Все йшло як за давних часів - платив податки і тільки всього. Але коли поляки своєю руйнуючою політикою ~~добили/добили/до~~ економічною довели його до розпуки, коли довели його до цього, що плоди його багатой землі перестали бути вистарчаючими для його виживлення, коли заборонено йому розвиватися кооперативно а на його розлогі ниви почали напливати горді польських кольтоністів і забирати йому це, що було його рідне від діда прадіда а що йому самому тепер ледви вистарчає - його дорогу землю, наш селянин станує перед страшним явищем. Він побачив, що чужі люди, вороги, приходять до нього і нищать його під кожним зглядом та забирають йому його рідну землю.

Він зрозумів, що перед ним стоїть ворог, який чигає на його загладу, та що, коли він хоче видержати його напору, він мусить з ним боротися. І ось в природній спосіб, не під впливом агітації, але під напором свого страшного положення зродилося у нього н а ц і о н а л ь н е п о ч у т т я . В міру зростаючої його ненависти до ворога, він почав свідомити та менше цього ворога боятися.

Останні повстання в ~~Лі~~ ліському повіті та на Поліссі, це не звичайні принагідні бійки, але вибухи цього бунту, який переповняє серця нашого народу. І коли вже подія в Ліску була переведена на меншу скалку та може по частині носила характер принагідного бунту, то повстання на Поліссі має масовий ~~характер~~ і організований характер і Польща його ще досі не здусила. Там ведеться справжня війна. Як доносять достовірні джерела, повстанці вивели формальну боротьбу польській владі, є добре зорганізовані а Польща кинула проти них великі маси ріжнородного війська. Далі, як доносять відомости, польські війська зовсім не можуть собі дати раду з повстанцями та за це неімовірно мотяться на невинному населенні. Діються там річи, які о много перевищують криваву "пацифікацію", тільки задля цензури цього ніхто не відає. Невинні

українські селяни десятками виснуті на деревах, а решта стерроризованого населення втікає в ліси та блукається по багнах. Одним словом пекло. Але не все втікають. Ось вже всі читали, як в нашій, так і в американській пресі яскраві описи цих подій, та що селяни, так на Поліссі, як і в інших околицях, по більшій частині не тільки не втікають від поляків, але таки нападають на польську поліцію та наслане військо. Очевидно, що не рівна це боротьба, але запозідає вона недалекий день загального повстання. Та про ці страшні річі мало ще всі знають. Польський уряд подає фальшиві вісти, мовляв, там зовсім нічого не було, все в спокою, або, коли вже нема де правди діти, каже, що селяни не хотять платити податків і треба їх аж змушувати при допомозі війська. А в дійсності там війна. Польща, навчена "пацифікацією", добре стереже, щоби не видісталися на яв які певні відомості, тах про це, що нарід бунтується не тільки проти податкових здиств, але проти злиднів неволі взагалі, що він хоче свободи! - Відомості ці вдруге здемаскувалиб перед світом її варварства.

Не треба думати, що Польща легковажить собі ці заворушення, або що не доціняє їх значіння. Вона добре знає, що вони поволи розхитують її і так слабенький фундамент, що це початок революції, яка точно не то що розвіє її мрії про велику польську імперію, але розвалить її саму державу. Вона не помиляється, коли добачає в цім заповіт свого недалекого кінця.

І ось велика польська держава попала в істеричний шал. Вона стратила контроль над своїм організмом до цього ступня, що навіть не може вичути, звідки грозить її небезпека. Поліція польська в кожному дрібному вуличному інциденті добачує спробу викликання масового заворушення, в кожному бандицькому раладді добачує спробу повстання. Хто лише випадково паде в підозріння поліції, дістається до тюрми. Словом - польські влади є перелякані і навіть не знають, кого чіпатися, кого винувати як "державного ворога". Так розюшена Польща хапається всяких средств, щоби лише здушити осередки неспокою.

Отже реакцією поляків на повстання українських мас, на зріст українського націоналізму, є нечуваний терор й застрашачі масові арешти, які приспоряють чимало праці наглим судам. Останні вісти доносять нам, що у Львові поарештовано сотки наших молодих студентів, та що прямо чинено напади на студентські доми. Бачимо, що на нашу молодь посилюється нова серія переслідувань й поліційного терору. Можна собі уявити як буде виглядати наша інтелігентна провідна верства в будучині, коли поляки будуть арештувати що року такі маси нашого студентського загалу а опісля викидати його зі шкіл, або й зовсім туди не допускати. Тому теж поляки добре знають, що роблять, коли вдаряють в нашу молодь. Проти такої переслідування молоді ми повинні завзято протестувати перед культурним світом. Зокрема тут, на чужій ґільній землі, маємо нагоду досадно демаскувати всякі варварства, яких поляки допускаються на Українцях в краю.

З одним вправді нам треба числитися, а це, що наші протести хоч й можуть принести часову пільгу нашим братам, то таки не усунуть раз на все цих страшних обставин, серед яких наш нарід там живе. ПАМ'ЯТАЙМО: ДОПЕРВА ЦІЛКОВИТЕ ПРОГНАННЯ ВОРОГІВ З НАШИХ ЗЕМЕЛЬ ВИЗВОЛИТЬ НАС ВІД ВСІХ ЦИХ ЗЛИДНІВ!! - Нічого іншого!

А хвиля визволення мабуть недалека. Змушування населення при помочі війська до плачення податків, масові арешти, нагли суди, вічні переслідування, строга цензура - не вістять нічого доброго державі, яка це робить. Це ознака її слабости, її неперного почування себе. Цим вона зраджує, що вона сама причуває щось зловіщого для себе. Вона готується до війни, яку заздалегідь признає за програну. Таке саме тепер є і з Польщею. Коли вже наш селянин, який досі ставився досить пасивно до всякого заборчого правительства, хапає за рушницю, щоби прогнати ворога, який нищить його, забирає йому його землю та примушує до нової панщини - то це знак, що наші маси свідоміють, націоналізують себе, починають розуміти, що їм брак чогось рідного, що боронилиби їх перед всіма подібними злиднями, - що БРАК ІМ ВЛАСНОЇ ДЕРЖАВИ. І тому для українських націоналістів, ~~які~~ які тепер вже чинно борються з ворогом, а які в майбутній визвольній війні безумовно становитимуть перші боеві ряди, не страшна вже неминуча майбутня розправа, коли вони бачать, до якого ступня є свідомий наш загал. Вони знають, що коли він вже тепер хапає за зброю, то він тим жвавійше це зробить, коли вони кинуть йому боевий клич до повстання.

Тому всі готуємося до надходячого ВЕЛИКОГО ДНЯ РОЗПРАВИ. Звідси з Америки підготовляймо ґрунт дозріваючій українській національній революції. Бо ось останні повстання в Ліску та на Поліссі, це звістунки наближаючої бурі, у вир якої прийдеться кинути все найдорожче в житті кожного з нас, на вівтар боротьби за визволення Української Соборної Держави!!-

////////////////

СУРМА ГРЕМИТЬ !

Слухайте, слухайте ! сурма гремить,
Мертві встали із могили,
Тільки одна Україна ще спить,-
Громом її не збудили.

Янгол на соняшних крилах летить,
З сурмою янгол зникає....
Хто в час відродження каменем спить,
Прав на життя вже не має !-

О. О Л Е С Ї .

----ффффффф----

Евген Скоцко,
Нью Йорк, Н.Й.

Ч О М У Р Е В О Л Ю Ц І Я ?

Український нарід, який довго блукався у своїй визвольній вандрівці, станув нараз перед явищем національної революції.

Революція, це явище майже для всіх страшне, з огляду на часті криваві засоби, якими вона послуговується. Страшна теж вона і для многих із Українців.

Та не треба одначе забувати, що від найдавніших часів людство майже завжди окупувало найвищі принципи гуманности та святі права на-родів нічим іншим, як власне кров'ю, пролятою в революціях. При помочи революцій людство завжди заводило новий лад на землі. Це тому, що революція являється природним чинником, торуючим шлях поступові людського життя. Хоч часто чинить вона страшні спустошення серед людей та їх матеріального майна, та без цих пожертв не можна було здобути людству кращого майбутнього. Поступ бажає жертв, без них ніколи не обійдеться.

Чи кінечним є здобувати все революцією, чи-ж не можна іншими дорогами ?- Мнягі українські політики чіпаються власне цих "інших до-ріг", лише не революції....Уявім собі поневолену націю, якій відібрано всі національні права та цілковито піддано під правління другої нації, в якій спосіб може вона себе визволити - чи льюальністю супро-ти окупанта, чи накладуванням з другими державами в справі її визво-лення ?- Коли ворог держить вас в неволі, то на це, щоби мати з вас якусь користь. Тому теж він не дасться ошукати вашою льюальністю й не випустить вас задля неї на волю. Ваша льюальність хіба допоможе йому у закріпленні свого панування над вами. Годіж знова надіятися, щоби друга держава визволила вас з ласки. Вона зробить це хіба в цій цілі, щоби самій запанувати над вами. І так з під одного ярма падете в дру-ге. Щож, тоді, народові в такому положенні позістає робити ?- Одинокий вихід, це підготування власних сил в цілі визволення дорогою револю-ції. І горе нації, яка в такому положенні не зрозуміє кінечности такої революції. Вона буде у своїй визвольній безпутній вандрівці ски-татися від надії до надії, від обіцянки до обіцянки, аж доки не, вис-нажена цими міражами, не впаде і не завмре на віки.

І ось точно в такому положенні тепер знаходиться українська нація. Всю, що позісталось нам, що одиноко дає запоруку визволення, це на-дія на самих себе і на боротьбу власними силами з займанцями. Над на-ми зависла національна революція, як меч Дамоклеса. Або ми підготує-мо себе та кинемо свої сили до боротьби - самі, й визволимо себе, або згинемо !- бо угодові, дипломатійні, інтервенційні міражи, це ли-ше опіум для нашого народнього організму .

Справді - нарід наш вже починає доходити до висновків, що годі йому далі спину гнути, що годі надіятися Бог зна на що. Уже в нього родиться розуміння, що требаб йому самому щось робити в справі власного визволення. Уже й вираз "українська національна революція" йому не чужий. Він слідить за її дозріванням а й спішить з жертвами на її цілі. Він знає, що має наступити якась зміна, яку ми самі мусимо викликати. Та все таки - будучи з натури миролюбимим, з деякими наслідками впливу вікової неволі в своїй душі, - він не може з великою сміливістю забратися до революції. Йому все таки здається, що він не зручний до цього, досі чужого йому діла. Причиною такого почування у нашому народі є це, що він ще не усвідомлює собі ясно, бо й не дають йому деякі чинники усвідомити собі цього, що для нього національна революція значить. Він думає про революцію - у многих випадках - так, як йому її представляють всякі її противники, так ворожі, як і свої - українські. А в першій мірі ці свої ... народні грішники! - руїники народних сил! - не знати йому з якої причини уживають всіх способів, щоби лише відтягнути наш нарід від революції, яка значить для нього відродження й визволення. Навіть часом кажуть, що вони також бажають собі революції, але не такої, яку голосить націоналістична ідеологія, а повільної економічної та іншої, а кожному разі такої, яка може прийти не скорше, як за 200 літ. Але звичайно їх аргументи є, що революція є недоцільна, неможлива нам до переведення, цебто що ми за незручні до неї та за слабкі. Декотрі вибрали собі як вигідний аргумент таке, що, мовляв, наслідки революції будуть фатальні для самої української нації.

Доцільнішим для них засобом визволення України є пр. угода з ворогом, значить - сьогодні чорна кава, завтра може автономія, а там далі воля прецінь якось мусить прийти, а як вже буде автономія, то й повну незалежність якось одержимо. Дипломатія і кокетування других держав є засобами інших наших "офіційних" представників, чи теж родових "гетиманів" - божих післанців. Ці надіються спровадити десь з "далеких країн чарівне військо", яке вміє визволить Україну, лише не говорять, за яку ласку.

Кажуть, що ми за слабкі до переведення революції, та забувають, що революція є власне боротьбою слабшого противника з сильнішим, та як часто ці слабші противники цю боротьбу вигравали. Говорять, що незручні, нерухливі, а поминають це, що недавня російська революція, хоч і такі страшні наслідки принесла, вибухла з таких нерухливих мас. Про революціонера вони не думають інакше, як про хитрун хитрого переверту, з револьвером і бомбами в кишені з одинокою ціллю виконування атентатів.

Але вони ніколи не думають про нашу національну революцію як про дещо глибший процес. Національна революція значить для нас перевищення нації, через витворення у неї кріпкого переконання про свою життєздатність, віри у свої великі національні можливості, почуття своєї вартості на рівні з другими націями, довіря у свої народні сили, словом - через витворення у нас національної гордості. Революційний процес має виплекати нам кріпкий національний характер, який ніколи вже більше в історії будуччини не буде гнутися під ворожою пятою, а скорше згине в боротьбі, ніж піддається ворогові. Іншими словами - національна революція має доконати цього, чого жадний інший процес не доконає, а саме - має переробити нашу суспільність в форемну, одноліту, свідому свого "я" націю, та підготувати їй солідний фундамент для вдержання будучої держави. Головним етапом нац. революції буде народний зрив, визволення, по чім слідуватиме розвиток свободної держави. Наша отже національна революція, це не лише повстання в цілі скинення ворожих кайдан, але це процес перебудови нашого національного духа. Вона має двигнути наш нарід з рабських низин на високий рівень побідників! - Ось так треба розуміти нашу національну революцію.

І колиб сьогодні наш нарід розумів ясно ЧОМУ РЕВОЛЮЦІЯ? - є необхідним для нас засобом відродження та визволення, та всі ми в скорому часі булиб у своїй свободній державі. А це, що він цього не розуміє, діється ради цих солодких наших патріотів, які докладають всіх сил, щоби повалити цю просту як стріла концепцію нашого відродження та визволення. Кілько то праці, енергії та гроша вони не тратять, видаючи нерез цілі твори літературні, щоби лише доказати "абсурдність" революції? - Аж дивно, звідки у них стільки цих засобів береться, і часто нічого іншого не насувається на думку, як лише це, що хіба одержують

їх від джерел, яким залежить на здуженні української національної революції.

Часто декотрі говорять про фатальні наслідки для нашого народу з революції, подаючи за примір Ірландію, забуваючи, що в Ірландії революційний процес тепер довершається. Їм страшніше переходити у власній державі деякі довершаючі внутрішні процеси, ніж позіставати у ворожому ярмі.

А вже "найрозумнішою політикою" уважається політику наших "старих батьків", які кажуть :- "Бережім це, що маємо, коли не хочемо хникнути з поверхні землі".

Уважайте собі - ось в Галичині около 7 мільонів Українців стоїть проти яких 18 мільонів Поляків в цілій Польщі, які напружують всі свої сили, уживають добре зорганізованого державного апарату, щоби знищити все, що українське. Сили це хіба не рівні. Ворог замикає наші школи, нищить наші кооперативи, розв'язує товариства, які є осередками національного духа, словом - не дозволяє розвинути жадному українському життю. Кожна отже крихта української енергії зуживається на збереження цього, що маємо. Про будування чогось нового і мріяти не можна. А цього береженого лишається щораз менше, воно топиться як сніг на сонці, зокрема діється це в останніх часах. Як довго - спитаймо себе - будемо ще забавлятися в цю гру? - Як ще довго будемо мати що зберігати? - Аж доки цього береженого не стане зовсім! - Тоді вже не буде що берегти і так буде по нашої "береженій політиці" і мабуть по ... українській нації.

Отже - поки ще маємо дещо і своїх руках, поки ще не все знищене, не все ще розплилося, поки ще в нас є троха сили до боротьби - **ХАПАЙМО ЗА МЕЧ НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ!** - Перетворимо себе, консолідуємо себе до цього ступня, щоби могли ворога побороти в революції! - Во в противнім разі згинемо, що й слід по українській нації загине !!

XXXXXXXXXX

ПОЛІТИЧНИЙ ОГЛЯД - I.

Надіслане з краю.

Положення на українських землях. Політичних новин з Великої України нема майже жадних. Не знати, які настрої і змагання. Господарське положення має бути катастрофальним. Більшовицька преса не криється більше з дезорганізацією і численними випадками саботажів. Ні хліб заготівля, ні осіння сівка не вдалися. Вже зараз по новім урожаю шаліє голод. Кажуть, що люде гинуть на вулицях Києва. Тимчасом бельгійські туристи, що недавно вернули з СРСР. /Сов. Росія / оповідають, що на Україні життя виглядає ліпше, як в Москвіщині. Совіти найбільше бояться війни, сподіються визнання їх Америкою, змагають до заключення пактів ненападу з західними сусідами і ладні признати незалежність Манджурії, аби лише відвернути всяку можливість війни.

На Західних Українських Землях /ЗУЗ/ - намагаються зпопуляризувати гасло автономії, хоч маси, настроєні революційно, рішуче його відкидають. Поляки з одного боку стараються нищити революційні українські чинники а з другого з р а б и т и н а ш и х о п о р т у н і о т і в п е р с п е к т и в а м и с п і в ж и т т я . Зазначимо на доказ цього суворий присуд над чотирма націоналістами, як рівнож виступи гр. Лося з книжкою та статтями в "Ділі". Цей останній орган друкує принижуючий для нашої націоналістичної гідності сентенції польського графа без найменшої замітки від себе.

Помітне зближення УНДО-ня з УНР. / яка стоїть на услугах Польщі-ред./ . Чи не вперше на сторінках "Діла" виступає такий стовп УНР, як проф. Мацієвич. Пакт ненападу Польщі з Совітами та автономістична позиція офіц. галицького проводу пхаєть ці два табори до внутрішньої, коли не формальної, угоди і спільної політики. Годиться відзначити, що УНР-івці /уенерівці/ закордоном старанно ширять пашквіль на націоналістів під назвою "Будують чи Руїнують", / який зокрема поширяється тепер невідомими чинниками в Америці -ред./ Позиція автора є посередня між позиціями УНДО-ня і УНР.

Отже витворюється єдиний фронт проти націоналістів. Від того те ж виразність позиції цих останніх /націоналістів/ і їх зайдання чинити опір угодовству і боротись проти капітуляції перед ворогом лише стають яснішими. Вони повинні твердіше, як коли, тримати прапор Самостійності та Соборності і провадити далі практичну підготовку визволення України. Націоналісти чи не єдині репрезентують нині, і переводять в чин, глибокі змагання українського народу до Державности.

---0---

З МІЖНАРОДНЬОГО ЖИТТЯ.

Сучасна політика європейська ведеться під знаком боротьби Німеччини за права зброєнь. Недавно висунула вона домагання, щоби - або всі держави знижили свої збройні сили до рівня, який накинено Німеччині верзайським договором і на підставі якого інші держави мали так, як і Німеччина розброїти себе, або щоби признано її право довершення своїх зброєнь до рівня других, добре озброєних держав. Початково це домагання викликало в столицях Франції та Англії велике обурення й спричинило вислання острих нот цими державами до Німеччини. Та Німеччина заявила, що ніяк не візьме участі в міжнародній Конференції Обеззброєнь, як що її домагання не одержать признання. Так зложена ситуація злагодила становище великих держав, які почали думати над різними компромісами. Нема сумніву, що в дальшому тягу Німеччина таки остаточно скине із себе кайдани верзайського договору.

Хоч вже всі наші читачі мали нагоду слідити за цєю ситуацією в українській та чужій щоденній пресі, та ми ще раз це тут наводимо, бо хочемо підчеркнути, які важні наслідки матиме для нас розв'язання повищої німецької проблеми. Першою дуже важною справою, це знищення значіння верзайського договору на випадок признання німецьких домагань відносно зброєнь. Занулювання цього договору значить неуникниму зміну границь неодної теперішньої держави в Європі, зокрема в Східній Європі.

Але що найбільше повинно нас інтересувати, це факт, що в часі, коли здається, що напруження між Німеччиною а Францією є досить високе, ці дві держави в дійсности є більше зближені до себе, ніж це видається або ніж це коли було перед тим. Франції вже надоїло її союзнитство зі слабкою Польщею та іншими східними союзниками. Вона хоче тепер їх позбутися, бо не то, що не має в них жадної користі, крім докорів з боку других держав, але в її політичних наміщеннях на будуче Польща приміром не має жадного місця. Польща та подібні її малі східні держави тепер бояться як вогня зближення Німеччини і Франції, бо знають, чим це для них грозить.

А таке зближення цих двох сильних держав таки довершується. Оце не давно трапився факт, який хоч може дрібний, та одначе замітний. Німецький уряд удекорував прем'єра Франції, Еріо, медалем з нагоди столітної річниці Гетого, німецького поета, - нібито за його працю літературну про Гетого. В дійсности був це політичний жест зі сторони Німеччини, який також залежить на порозумінні з Францією.

Оце зближення Франції і Німеччини має для нас немале значіння, бо бачимо, як наша Польща щораз більше хитається та слабне, бачимо, як хилиться вона в безодню, дивимось на початок її кінця. Розвиваються її імперіялістичні мрії та никне її умаячине становище "світової потуги".

-ЕС.-

ВЕЛИКЕ СВЯТО ГЕРОЇВ в НЬО ЙОРКУ.

По величавім "Українським Дні", який недавно відбувся з великим успіхом в Філадельфії заходом місцевого відділу ОДВУ. ч.ІІ., маємо другий доказ щирих почувань, які український загал в Америці має до ідеї українського націоналізму та організації ОДВУ. 6 ним "Свято Героїв", яке відбулося в Нью Йорку дня 9-го жовтня ц.р. заходом трьох відділів ОДВУ., І-го в Асторії і ІО-го та ІІ-го в Нью Йорку.

Свято відбулося з надзвичайним успіхом. Ціла українська громада величаво заманіфестувала своє національне настроєння й симпатії до нашої організації.

Рано цього дня відправлені були у всіх українських церквах в Нью-Йорку та в Бронкс жалібні панахиди а священики виголосили промови на тему наших визвольних змагань й про наших Героїв - бовивиків. Також переведено в церквах збірки на визвольну боротьбу, а під церквами українські молоді дівчата, членки відділів ОДВУ., продавали цвіти на цю ціль.

Вечером відбувся концерт. Здається - а властиво є це цілком певним - що як довго Український Народний Дім в Нью-Йорку існує, то ще ніколи в своїй великій сали не містив стільки публіки, як підчас цього концерту. Концерт мав зачатись о год. 8-ій вечером, а вже 7.30 почали напливати товпи людей, щоби зарезервувати для себе місця. В короткому часі сали була битком набита, і хоч вона нормально містить лише 450 сидячих місць, то тепер заливала її маса около 1,300 людей, які з нетерпівливістю очікували відчинення сцени. Всі вільні проходи по під стінами і на середині та по під саму сцену були забльокзовані так, що практично годі було просунутися. Маль було глядіти, як люди сотками вертали домів від дверей Народного Дому задля браку місця на сали.

Читачі можуть собі уявити велику радість, яка наповняла серця завідателів концерту, членів нью-йорських відділів ОДВУ., та всіх других наших прихильників. Оце неначе відродилися давні часи, коли то всьо наше громадянство жило в згоді та братерстві й спільно працювало так над поліпшенням власної тут на чужині долі, як і в допомогу Рідному Краєві. Лише тоді можна було часто стрічати такі маси нашого загалу на концертах, театральних виставах, вічах і тп. Дивлячись на ці маси, які, по довгому періоді розбиття і розгартіашу, що панував серед нашого громадянства, зокрема тут в Нью-Йорку, та був наслідком праці деякого грішного елементу серед нашого загалу, - знова в таким великим числі прибули віддати честь погибшим Героям, бачилося великий триумф української національної ідеї. Знова малосся підтвердження її сили, підтвердження факту, що вона обгортає щораз то ширші круги нашого народу та рівночасно обєднує його. Бачилося також і велику щирість почувань патріотичних наших громадян. Мимоволі сильно накидалася думка, що як ОДВУ. в Сполучених Державах, так і Націоналісти в Канаді, це нові зьвізди на фірмаменті нашого тут громадянського життя. Бачилось, що вони починають сповняти тут за океаном велику місію обєднання. Виразно можна було вичути з постави присутніх на цім святі громадян їх задоволення з цього, що нарешті відкрили в нас це, чого не могли знайти в своїому скитанні довгому по полі зажертої між-партійної боротьби, а саме - щирість, серйозність й безпретенсіональність у відношенні до національної справи та безпартійне трактування її з кличем "Україна понад все!". Вичути мож було бажання загалу допомогти нам, як організації, в осягненні наших намічень, бажання прити українському націоналізмові й його чинній визвольній боротьбі зі всяким можливим пособленням. Численною присутністю громадянство виразило свою вдячність за повну посвяти працю наших націоналістів над відродженням українського народу.

В українському націоналізмові нема признань, нема посад. Все діється з конечности і з обовязку. Всего доконується великою вірою й дійсно широю працею. Тому теж український націоналізм не питається й словом не домагається у свого народу керми і провodu, а прямо сам бере собі його, здобуває його своєю енергією й працею. Зібрані на цім святі маси своєю присутністю знова висловили свою згоду на це, щоби український націоналізм обняв над ними керму і вів їх по простому шляху до скорого визволення. Вірити треба, що носії української націоналістичної ідеї в Новому Світі сповнять своє завдання як слід та що не заведуть очікувань нашої суспільности.

Сама програма свята була дійсно дуже богата, аж - як це запримітили деякі українські часописи - за богата. Три хори, а це діточий і старший мішаний під управою п. Онуфрика з Нью-Йорку і Хор ім. Лисенка з Джерзі Ситі, Н.Дж., під управою п. Гели, були дійсною прикрасою свята. Всі їх точки, хоч і дуже трудні, були виконані з повною досконалістю. Славні наші артисти, а це оперова співачка н-ні Марія Гребенецька, скрипак п. Роман Придаткевич, п. Ординський, баритон, п-на О. Кузів, скрипачка і п. Штембер при піані, своїми причудно виконаними продукціями дали доказ великого артизму. Революційна пісня "Вже Вільше буде Україна" Михайла Гайворона

ше Літ Двісті" Михайла Гайворонського, яку відспівав п.Ординський, викликала таке величезне враження на слухачах, що саля ходором ходила від оплесків, які не уставали довгий час по укінченні пісні. Врешті п.Ординський змушений був ще раз появитися на сцені і ще раз цю пісню відспівати. Потенціональна тишина панувала на салі, коли п. Ординський співав слова: "Кинь плуг козаче, бери меч". - Здавалося, що в цій хвилі в серцю кожного присутного відроджується хоробрість давних наших предків -козаків, що кожного розбуджують ці слова й говорять йому; "оце шлях - шлях наших давних хоробрих лицарів - який веде нас з ярма!".

Доповненням величавости свята була деклямація п-ни Марії Лехицької, членки ОДВУ. Промова д-ра Луки Мишуги, редактора "Свободи" й вступне слово тов. Андрія Щигла, члена ОДВУ. з Нью Йорку надали власного значіння свята. В своєму вступному слові тов. Щигло рівночасно висловив рішучий протест проти пануючого стану на наших Рідних Землях, зокрема проти останніх там страшних подій. Промова д-ра Мишуги була так цінною, що годі про неї писати в коротких лише словах. Вона повинна бути опублікована для широкого загалу в цілій Америці.

Зі свята Комітет прибирав близько \$300.-, які переслав до краю на визвольну боротьбу.

І так - свято це принесло велику користь, моральну і матеріальну і слід тут хіба сказати, що заслуговувало воно на більшу замітку, ніж ~~якісь інші події, які були в цей час в Америці~~. Фактом є, що була це подія, про яку варто було написати хоч одну довгу колумену новинки на першій сторінці, ~~хоча б тільки в одному з наших часописів~~.

Присутний.

!!!!!!!!!!!!!!

НАШІ МОЖЛИВОСТІ ЗБІЛЬШЕННЯ ДОПОМОГИ ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ.

Попри всю іншу, дуже важну працю, яку ми ведемо /ОДВУ/, нашим може найбільшим завданням є прибирання як-найбільшої допомоги для визвольної боротьби, веденої в краю. Всі бачать, як на протязі останніх часів аж до тепер, всякі жертви на цю ціль дуже змаліли і ніяк не можна мріяти, щоби вони задовольнили дійсні потреби боротьби. Вони - в кожному разі - не сягають навіть цих сум, які повинні йти туди від нас.

Коли на нас припав обов'язок несення матеріальної допомоги краю-му визвольному фронтові, то ми мусимо старатися, щоби ця поміч була якнайбільшою. Вправді на перешкоді стоять теперішні тяжкі часи, та все таки у нас є, і то многі, без порівняння більші, ніж ми тепер виявляємо, в цій напрямі можливості.

Бачимо, що всякі жертви на різні українські цілі, які тепер йдуть з Америки в край, є взагалі дуже малі. Годі отже числити на підтримання визвольної боротьби самими добровільними жертвами громадянства. Наша поміч мусить йти шляхом більше систематичним, більше зорганізованим. За побільшенням цієї допомоги ми мусимо в першій мірі звернутися до себе самих. Довіряя до власних сил - цеж наша девіза.

Нікому може навіть не здається це можливим, що пр. з малих особистих шаджень поодиноких членів, шаджень, які - ведені систематично - були би нічим в порівнянні зі щоденними, часто не дуже потрібними видатками, приходили би колюсальні суми на сталу і певну піддержку боротьби.

Та це ось лише одна думка, оден проєкт. Різні можуть мати різні проєкти щодо цієї справи. Обов'язком кожного члена ОДВУ. є запридуматися над цєю справою й над способом, яким би згадану ситуацію поліпшити..... Памятати нам лише треба одно - що діла цього можна би допняти без труднощів, коли б лише дрібка самопосвяти й дещо сильнішої волі самих членів ОДВУ.

Член О.Д.В.У.

XXXXXXXXXXXX

ЗАКЛИК ВІД "НОВОГО ШЛЯХУ" В ЕДМОНТОНІ, КАНАДА.

У К Р А Ї Н С Ь К І Г Р О М А Д Я Н Е !

Побідивши нашу націю при допомозі переважачої мілітарної сили в 1917-1919 рр., вороги ликують й наживаються добром нашого народу. При допомозі "огня й меча" нищать вони всякий прояв нашого національного життя, всякий прояв нашого національного визвольного руху. Всім Вам відома жорстока пацифікація, яку ляхи перевели над безборонним українським населенням галицької землі, а ще тепер переповнені ляхські турми найкращими, найідейнішими Українцями. Гуляє лях, як скажений тур. Тим часом на Великій Україні московська варварська влада, опершись на принципах царя Івана Грозного, поставила собі за ціль винищити до коріння український нарід голодом, тюрмами, Соловками.

Паний румунський боярин нищить нашу рідну мову, грабує наше майно на нашій Буковині та Бесарабії. Хитрий чех ніби співчуває нам, однак рівночасно нищить усякий проля українського національного життя на землях Закарпатської України.....

Залізним обручем обняли нас наші вороги й стараються зніщити нас як націю, уживаючи до цього своїх армій, поліцій, судівництва, шкільництва, церков, преси і т.і.

Якіж середники в боротьбі з нашими ворогами маємо ми ?-

Головним середником під цю пору являється преса, яка вказує нашим масам способи боротьби з ворогом, накликає їх до спільної, одностійної національної акції в цілі національного і державного визволення. Наш середник - це національна революційна преса !-

У Канаді речником українського визвольного руху й борцем за національне й державне визволення нашої нації є часопис "НОВИЙ ШЛЯХ", якого через це Українське Національне Об'єднання в Канаді признало своїм головним органом.

На видавння часопису, а ще й до того такого широ-народнього під кожнім оглядом, яким є "НОВИЙ ШЛЯХ", треба мати грошеві фонди. Їх не дасть ані Варшава, ні Рим, ані Париж, ані Москва, ані Берлін, ані Прага, ні Букарешт, ані жадна місцева політична партія, бо цей часопис служить виключно інтресам українського народу й бореться за державне визволення українського народу та за його добробут. Хтож може забезпечити матеріальне існування "НОВОГО ШЛЯХУ"?-

На це можете відповісти Ви, Українські Громадяне, що доцінюєте
ролю української національної революційної преси у визвольному рухові
й акції української нації. Ваша відповідь, свідомі Українські Громадя-
не може бути лише одна : - М И ! -

Так, лише ~~в~~ відоме / свідоме українське громадянство може забезпечити кріпке існування нашому національному воїнові - "НОВОМУ ШЛЯХОВІ", а саме зібранням пресового фонду, відновленням залеглих передплат, збиранням нових передплатників.

Головний Заряд Українського Національного Об'єднання, в Алберті, переконаний, що свідоме українське громадянство в Канаді спішить із негайною допомогою "НОВОМУ ШЛЯХОВІ", який під цю пору знаходиться в дуже важких матеріяльних ~~обставинах~~ /~~обставинах~~/ відносинах. Тому цей Заряд проголошує Л и с т о п а д о в у К а м п а н і ю в цілі зібрання пресо-вого фонду на часопис, передплатників і т.і. Українське Національне Об'єднання в Алберті поставило собі за завдання зібрати протягом найближчого місяця д в і т и с я ч і н о в и х п е р е д п л а т н и к і в д л я "НОВОГО ШЛЯХУ" й кличе Вас, Українські Громадяне в Канаді й Америці : -

Не пропустіть ні одного українського підприємства національного, як віче, представлення, концерт і т.п., збирайте нову передплату й пресовий фонд на "НОВИЙ ПЛЯХ" й заманіфестуйте перед нашими ворогами свою національну свідомість !-

ЗА УРЯД УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО ОБ'ЄДНАННЯ
В АЛБЕРТІ :

О. Григоровіч, голова,
С. Васкан, місто голова,
В. Гультай, секретар.

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ. В АМЕРИЦІ.

+-----+
GTTTCTTCTTCGTCTTCTTCGTCTTCGGCGGG

+

iiiiiii iiiii iiii iiii iiii iiii

Заставлення отже всіх членів, без винятку, до праці та змушення їх до НЕ-ЛЕГКОВАЖЕННЯ собі приналежання до ОДВУ., є нашою головною

ЗАЗНАЧАЄМО - що від тепер секретарі відділів будуть обов'язково щомісяця надсилати назвиста цих членів, які вже були несприутні на двох останніх зборах й не зложили оправдання. Назвиста ці будуть друкувати щомісяця в "ВІСТНИКУ ОДВУ" й в цей спосіб даних членів перед загальом всього членства.

ства ОДВУ. в Америці покликати до сповнення членського обов'язку. Будице громадянський заклик і жадний член не сміє з цього приводу відчувати жадної урази. Тому, що "ВІСТНИК ОДВУ" є призначений лише для самих членів та близьких наших прихильників, назвиска ці залишаються на міжтовариському форумі.

2----- Вже вислано до відділів свіжі бланкети ЧЛЕНСЬКИХ ДЕКЛАРАЦІЙ. З огляду на це, що попередні бланкети не були зовсім відповідні та спричинили минушого року чимало клопотів при їх вповнюванні, останній Зізд ОДВУ. рішив змінити їх зміст та припоручив Центр. Управі видрукувати свіжі. ... Кожен член відділу, без винятку, мусить наоно підписати таку свіжу декларацію /лише одну/. Хто не підпише свіжої декларації, не буде уважаний за члена ОДВУ. Декларації ці будуть по вповненні всі переслані до Центр. Управи. Старі декларації, які тепер знаходяться в Центр. Управі, мабуть будуть звернені, що ще вирішиться в найближчому часі. В кожному разі будуть вони звернені цим, котрі цього зажадають.

Також зараз по деклараціях будуть видруковані членські карти, які будуть доручені членам як довід їх належання до ОДВУ. та плачення місячних вкладок.

3----- Недавно мав обіжджати ~~хрде~~ Америку красвий делегат, добр. Мельничук. Він нараз відіхав і ми стратили велику нагоду. Тепер прибув, а властиво повернув назад, з краю добр. Евген Ляхович, відомий український працівник. Він перебує в краю 2 роки і є дуже добре зорієнтований про стан наших визвольних змагань, зокрема на протязі останніх часів, як рівнож про розріст українського націоналізму і може представити у властивому світлі останні події на наших рідних землях. Він не є делегатом УВО, як це деякі представляють, а зовсім приватним горожанином. Добр. Ляхович тепер є підготований до відчитів і на наше бажання він має обіхати з відчитами многі з наших громад в Америці. В дійсности ми приготавляемо йому приблизно цю саму туру, хоч о много скорочену - по якій мав їхати добр. Мельничук. Так, що він в кожному разі загостить до всіх наших відділів, у яких спеціально хотівби мати свої відчити. Обіздку він мабуть розпічне

около половини, або около 10-го листопада.

4----- Радимо всім членам по можности якнайточніше сплачувати свої місячні членські вкладки, бо кожному відомо, як це легко цю справу відволікати, та рівночасно як тяжко є опісля залеглі вкладки вирізнявати. Фактом є, що проволочка у плачнні вкладок по найбільшій часті є причиною знеохочування себе до членства організації а навіть резигнації з членства.

5----- Подаємо до відомо, що на річному засіданні Виконавчого Комітету Американського "Обеднання", яке відбулося в Джерзі Сіті Н.Дж. дня 26-го жовтня ц.р., прийнято в склад Виконавчого Комітету "Обеднання" відпоручника ОДВУ. тов. Е.Скоцка. Цим задоволено домагання останнього Зізду ОДВУ., щоби ОДВУ. мала сьойого представника в "Обеднанні".

6----- Всі члени повинні пам'ятати, що їх обов'язком є також дбати про збільшування відділів через кооптування нових членів. В цім напрямі в останнім часі у нас не зроблено багато. Уважати одначе треба на характер кооптованих членів та на їх довірочність.

7----- Щораз то більше відділів вирівнюють свої зареєдності для Центр. Управи. Позістали ще деякотрі. Ці прошу ю спішити з вирівнюванням негайно.

8----- Дня 1-го листопада ц.р. тов. М. Новак, зміг зорганізувати новий відділ ОДВУ. в Бронкс, Н.Й. Нью Йорк місто тепер має вже 4 відділи. До нового відділу початково вписалося 18 членів, а їх серіозність, з якою відносять ся до справи, дає запоруку, що відділ буде гарно розвиватися. Вже з початку намічену собі працю, а саме відсвяткування Свята Листопадового в короткому часі.

Евген Скоцко,
оєкретар.

//////////

ПОШИРЯЙТЕ

"ВІСТНИК

"О. Д. В. У. "

розростеся до розмірів поважного провідного органу. Всякі видавничі удіпшення а також поширення "ВІСТНИКА ОДВУ" серед більшого числа переплатників, залежить від самих відділів ОДВУ. та їх членів. Члени повинні поширяти його серед всього громадянства.

Тепер він виходить в числі 500 примірників і є призначений для членів ОДВУ. як місячний бю7 летин організації.

Всякі датки на покриття коштів видання будуть прийаті від відділів та поодиноких членів з вдячністю.

Також закликаємо членів до дописування й забирання слова у всіх важних справах організації.

ЦЕНТР. УПРАВА ОДВУ.

З ЖИТТЯ ВІДДІЛІВ
"О. Д. В. У."

ВІДДІЛ В ШІКАГО ОЖИВЛЯЄ СВОЮ ДІ-
ЯЛЬНІСТЬ.

Останні відомости з відділу ОДВУ. ч.2. в Шікаго вказують, що члени відділу, зокрема працюючі члени їх Управи, докладають всіх зусиль, в цілі змєнення тем-па своєї праці. Відділ відбуває дуже регулярно свої місячні сходни, на які являється зазсіди велике число членів. Число членів відділу є досить високе, бо є це оден із найбільших відділів організації.

Відділ веде тісну співпрацю з цілим громадянством. При спів-участі других українських товариств уряджує він дня 6-го листопада пр. "Листопадове Свято" в Українській Народній Сали при Ірі Стр. Наа святі буде говорити головний організатор ОДВУ., адвокат Свистун з Філадельфії.

Осередком відділу являється саяя Укр. Правосл. Церкви в Шікаго.

Важаємо відділові ч.2. успіхів у його рухливій праці.

//////

СТЕЙТОВА ОРГАНІЗАЦІЯ КОННЕКТИКОТ
ВЕЛИКИМ ПРИХИЛЬНИКОМ ВИЗВОЛЬНОЇ
БОРОТЬБИ.

Місто Ансонія /Конн./, де ще минувшого року існував 3-тий відділ ОДВУ., який задля різних при-

чин опісля перестав існувати, є осідком Української Стейтової Організації стейту Коннектикот. Організація ця має за завдання нести поміч Рідному Краєві, зокрема визвольній боротьбі. Слід згадати, що в дійсности головним мотивом повстання цієї організації було власне бажання піддержування визвольну боротьбу та цих організацій, які цю боротьбу ведуть.

Предсідателем організації є член ОДВУ., добр. В.Калина, а секретарем добр. О.Мерещак

Зокрема в останніи часах члени Уряду Стейт. Організації дуже дбають про збільшення жертвенности для визвольної боротьби в краю. Останньо переслали вони зі свої каси на руки Центр. Управи ОДВУ. суму \$100,00.-, з призначенням \$75.- на визвольну боротьбу, а \$25.- для Центр. Управи ОДВУ.

Центр. Управа ОДВУ. отрим складає сердечну подяку Стейтовій Організації Конн., за її так гойну та щиру піддержку, уділену краєвій організації та Центр. Упр. ОДВУ.

Дня 23-го жовтня пр. заходом цієї організації відбулося в Ансонії велике ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ, на якому говорив головн. організатор ОДВУ. адв. Т.Свистун.

Віче відбулося дуже успішно, писали про нього також місцеві американські часописи.

--0--

ГАРТФОРД І НЮ-БРИТЕН, Конн. ПРО-
ТЕСТУЮТЬ.

Дня 30 жовтня пр. в неділю, заходом 5-го відділу ОДВУ. в Гартфорд відбулося Протестаційне Віче, на якому головним бесідником був організатор. Т.Свистун.

Пополудні цього дня мав він відчит в поблизькому місті Ню-Бритен, Конн. Опісля відбулося віче в Гартфорді.

Запевняють нас, що віче випало знаменито під кожним оглядом, що потверджує також сам тов. Свистун. Американська місцева преса з цього приводу помістила обширні новинки.

----ooxxXxxoo----

В СИРАКУЗ, Н.І.

Заходом членів 9-го відділу в Сиракуз, Н.І. починається творити Центральний Комітет українських народних місцевих товариств. Комітет матиме за завдання організування української американсь-

кої молодіжи а також ведення пропаганди й піддержку всіх загальнонаrodnих справ, зокрема визвольної боротьби.

Є надія, що на слідуєчу весну відбудеться в Сиракуз великий здиг українського громадянства.

НЬО-ЙОРК ШАНУЄ ПАМ'ЯТЬ ГЕРОІВ.

Заходом I-го відділу в Асторі та IO-го і II-го в Нью Йорку відбулося дня 9-го жовтня цр. в Нью Йорку велике свято Героїв, про яке тут пишемо на іншому місці.

Комітет цього свята видрукував на програмі відозву, в якій заповідає, що нью-йорські відділи ОДВУ. устроюватимуть на другий рік великий здиг українського громадянства з Нью Йорку і околиці, подібний до недавнього "Українського Дня" в Філяделфії. До здигу цього будуть чинені приготування на протязі надходячої зими.

Важним тут є замітити, як нью-йорські ОДВУ-овці розуміють характер відносин, які повинні панувати між ними та рештою громадянства а також яке їх становище зглядом української церкви. В відозві цій пишуть таке :-

"...Нашим бажанням є, щоби українське громадянство зрозуміло як слід ціль і характер нашої організації та способу її ведення й не ставило нам таких перепон, які, як це вже нам приходилось дочувати, деякі хотілиби ставити з цих чи інших причин, як мовляв - "коли ви підете з другими, яких ми не любимо, то ми не приступимо до співпраці з вами" і т.п. - Наше національне переконання диктує нам що не в партіях, не в поодиноких церквах, не у "вибраних" групах людей треба шукати нам визволення нашого народу, лише в згоді та співпраці цілого здорового громадянства, у його власних силах, у завзятій боротьбі та у прогнанні ворогів з наших земель !-.....

"...Тому теж ми, зокрема тут в Нью Йорку, твердо держимося засади, що наша організація є чисто націоналістичною та надпартійною і як така, ставити мусить всі релігійні справи поза програму нашої праці та інтересів. Ш А Н У Є М О престиж церковний, без різниці, чи то Укр.-Греко-Католицької, чи Укр. Православної, чи іншої Української Церкви. Ми свідомі цього, що в нашому великому народові були, є і певно будуть різні релігійні напрями і цьому ми не можемо протиставитися"....

Думаємо, що ці слова повинні наші відділи взяти під розвагу та після них поступати. Приязні зносини зі всім національно настроєним громадянством й щира з ним співпраця є якнайбільше пожадані для добра нашої справи. Не повинні жнося зражувати громадянства ірритуючими виступками. Пошана до українських церков а рівночасно визнання можливості замітання в які небудь церковні справи, ~~бутиххххх~~ все відділами заховані повинні бути.

xxxxxxxx

ВІДДІЛ II-ТИЙ В НЬО ЙОРКУ У ВЛАСНИЙ ДОМІВНІ.

Відділ II-тий є одним із цих кількох відділів, які на протязі останнього часу успішно поступили вперед. Значна амбіція членів цього відділу й їх запал до праці дали корисні результати.

Останньо відділ винаймив для себе сталу домівку, яка безперечно станеться огнищем їх товариського життя, а також осередком великої частини українського громадянства в Нью Йорку. Домівка ця міститься в бувшій сали Школи Укр.Нац.Танків В.Авраменка, при 2-гій вулиці, й 2-гій Евнії.

Також заходом молодих членів відділу зорганізовано аматорський театральний кружок, який числить, як нас інформують, около 18 членів.

З приводу цього треба хіба сказати, що вимріяною річю булоби, колиб всі наші відділи вже зросли на стільки, що моглиб мати свої власні домівки.

+++++

З ФІЛЯДЕЛФІЇ, ПА.

Як довідуємося, то I2-тий відділ в Філяделфії, Па. невдоволений з останніх своїх успіхів і вже на другий рік підготує другий великий здиг в Філяделфії, тим разом здиг української молодіжи.

--0--

З ВУНСАКЕТ, Р.Айл.

Заходом I6-го відділу в Вунсакет, Р.Айл. відбудеться дня I3 листопада цр. "ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО". Дохід зі свята призначений на божу акцію і на інвалідів. Охоча праця амбітних членів цього відділу дає заперуку, що свято відбудеться успішно і принесе відповідну користь, моральну й матеріальну. На святі будуть говорити місцеві бесідники, а також тов. I.Во-

---ððð---

ВІЧЕ В ПРОВІДЕНС, Р.Айл.

Заходом І7-го відділу ОДВУ.
в Провіденс, Р.Айл., відбудеться
протестаційне віче дня 6-го листо-
пада цр. На вічу має говорити добр.
Евген Ляхович, який недавно прибув
з краю.

xxxxxxx

"СВЯТО ГЕРОІВ" в ПАССАЙКУ, Н.Д.ж.

Дня 20-го листопада цр. відбу-
деться в Пассайку, Н.Дж., заходом
місцевого І8-го відділу ОДВУ. "Свя-
то Героїв", на якому буде промов-
ляти тов. Т.Свистун з Філяделфії.
Програма свята, вже уложена, дуже
богата. Слід тут зазначити, що І8
відділ був минушого року одним із
перших, які започаткували святку-
вання "Свята Героїв" в Америці. Ним
влаштоване свято минушого року
відбулося дуже величаво й дало бу-
то значний дохід на край. Надіємо-
ся, що й цим разом члени відділу
доложать праці, щоб все випало з
успіхом.

++++/++++

"ЛИСТОПАДОВЕ СВЯТО"
в РОЧЕСТЕР, Н.Й.

Дня І3-го листопада цр. відбу-
деться "Листопадове Свято" в Рочес-
тер, Н.Й., заходом 20-го відділу О-
ДВУ. На свято є запрошені говорити
п.Г.Герман, голова ОДВУ. в Америці,
та д-р.Лука Мишуга, редактор "Сво-
боди".

Останньо відділ ч. 20. поваж-
но зріс в число членів та веде ціл-
ковитий прим в українському грома-
дянському житті у своїй громаді.

////////

З ВОТЕРВЛІТ, Н.Й.

Відділ ч.2І. в Вотервліт, Н.Й.
приготовляється до ~~кляххххххххх~~
Листопадового Свята, яке відбудеть-
ся десь під кінець листопада.

--ð--

ДО ВІДДІЛУ ОДВУ. ч.І4.
в ОБОРН, Н.Й.

Отсею дорогою звертаємося до
відділу ч.І4. з покликом до час-
тішої кореспонденції з Центр. Упра-
вою. Відділ І4-тий є самотнім, що
не проявляє на зверх майже жадної
діяльності, а щонайголовніше - не
стоїть в тісній зв'язку з Центр. Уп-
равою. Думаємо, що праця других
відділів повинна спонукати Вас до

У В А Г А ! !

До Всіх Членів ОДВУ.

Отсим звертаємо увагу на це,
що недавно появилася між Україн-
цями в Америці та в Європі мала
брошура, під заг. "БУДУЮТЬ ЧИ
РУЙНУЮТЬ", написана ПЕТРИШИНИМ.

Є це пашквіль, який огидним
способом очернює діяльність та
характер українського національ-
ного активістичного табору, ужи-
ваючи до цього підлої демагогії.
Все, що найдорожче й найздоровше
в українському народі - укра-
їнський націоналізм, обкидає гря-
зем провокатора.

Книжку цю розповсюджують
невідомі осібники й стараються
закрити всякі сліди відносно похо-
дження цієї книжки. Деякі пробу-
ють її продавати по І5 ц.

На окладці носить вона пе-
чатку, що є вона друкована в Чехо-
словащині.

Подаємо слідуєчі певні фак-
ти: а/ брошура не є друкована
в Чехословащині, бо такого ви-
давництва /"пролом"/ там нема,
б/ не є вона також друкована в
Америці; вона була сюди спрова-
джена, і ТО МАБУТЬ НЕ-ЛЕГАЛЬНИМ
СПОСОБОМ, бо пропагатори її скри-
ваються.

Носить вона характер брошу-
ри ЗАМОВЛЕНОЇ ПОЛЬСЬКОЮ ПОЛІЦІ-
ЄЮ й друкованої нежж в краю. Так
таки річ мабуть й мається.

Є вона отже обчислена на
знищення української визвольної
боротьби та боевих організацій.

Подаючи це до відома, пору-
чаємо всім членам ОДВУ. та при-
хильникам заєсиди уважати, звід-
ки і хто цю книжку розповсюджує,
та поборювати її на кожному кро-
ці й демаскувати провокаторів -
якими є декотрі підлі Українці!!

ЦЕНТРАЛЬНА УПРАВА ОДВУ.
в АМЕРИЦІ.

oo

СПРАВНІСТЬ

ОРГАНІЗАЦІЇ

це

І І СИЛА ! !

oo